

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23C/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419200595
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6419200595.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu V. U., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. L.. M. XXX/XX, XXX XX Ž. O. B., občan SR, zastúpeného právnym zástupcom Mgr. Et Mgr. Lívia Šouc Kostová, advokátka so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému X/ U. U., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. F. XXX/XX, XXX XX Ž. O. B., D. F., Ž. X/ C. Z., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. O.. U. F. XXX/XX, XXX XX Ž. O. B., občan SR, o povolenie exhumácie, taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovaným náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 15.02.2019 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť strpieť odobratie urny s ostatkami Z. U., O.. XX.XX.XXXX X. B., K. XX.XX.XXXX X. Ž. O. B. z hrobového miesta č. H. X/XX O. P. X. Ž. O. B. a ich uloženia do hrobového miesta č. H. O. P. X. Ž. O. B.. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 05.10.2018 mu bol zo strany spoločnosti GRREI, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 16/59, Žiar nad Hronom, IČO: 36 625 906 ako prevádzkovateľa pohrebísk v pôsobnosti mesta Žiar nad Hronom udelený súhlas na exhumáciu ostatkov zosnulého syna Z. U., ktorý je pochovaný na pohrebisku v Ž. O. B. v hrobovom mieste č. H. X/XX, pričom nájomcom predmetného hrobového miesta je žalovaný 1/. Žalobca ďalej uviedol, že ostatky zosnulého syna má záujem premiestniť na pohrebisku v Ž. O. B. do hrobového miesta č. H. X/XXX, v ktorom sú uložené ostatky nebohej starej matky, ako aj vzhľadom na to, že na uvedenom mieste budú uložené aj pozostatky žalobcu, ako aj pozostatky otca žalobcu, a je teda prirodzené, aby zosnulý syn odpočíval na jednom hrobovom mieste so svojou najbližšou rodinou. Žalobca zároveň uviedol, že v súčasnosti sa ostatky zosnulého syna nachádzajú v hrobovom mieste spolu s ostatkami cudzieho človeka, ktorý nie je rodinou žalobcu, a ani zosnulého Z.. Ostatky zosnulého syna Z. sa nachádzajú v hrobovom mieste, v ktorom má byť pochovaný aj žalovaný 1/, avšak tento taktiež nie je v rodinnom pomere so zosnulým Z., a to vzhľadom na to, že žalovaný 1/ nie je vlastným otcom žalovaného 2/, ako aj vzhľadom na to, že žalovaný 1/ nemal nikdy vytvorenú citovú väzbu so zosnulým Z.. Žalobca v žalobe tvrdil, že sa mu niekoľko krát udialo, že keď išiel navštíviť hrobové miesto svojho zosnulého syna spolu so svojím otcom, našli hrobové miesto v zanedbanom stave. Na záver žalobca uviedol, že niekoľkokrát oslovil žalovaných o udelenie písomného súhlasu na premiestnenie ostatkov zosnulého syna, avšak obaja žalovaní požadovaný súhlas odmietli udeliť.

2. Podľa § 167 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd doručil žalovaným žalobu s prílohami do vlastných rúk spolu s uznesením zo dňa 15.05.2019, ktorým súd žalovaných v súlade s § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k doručenej žalobe písomne vyjadrili. Súd žalovaných zároveň poučil o ich procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

3. Žalovaný 1/ sa k doručenej žalobe osobitne písomne nevyjadril.

4. Žalovaný 2/ vo vyjadrení zo dňa 18.06.2019 uviedol, že zabezpečil a zaplatil hrobové miesto aj pomník zosnulému Z., a to napriek tomu, že žalobca už bol so synom manželky E. Z. rozvedený. S exhumáciou ostatkov Z. nesúhlasil a ich premiestnenie do o 20 metrov vzdialeného hrobu, ktorý nebude výlučne pre neho, označil za nezmyselné. Žalovaný 2/ ďalej uviedol, že hoci nedisponuje dôkazom, o pochovanie Z. ho požiadal žalobca, ktorý s tým súhlasil, o čom vypovedá aj jeho prítomnosť pri ukladaní urny za prítomnosti farára. Na záver žalovaný 2/ vyslovil ľútosť nad tým, že jeho vnuk nemôže odpočívať v pokoji a žalobcu označil za konfliktnú osobu.

5. Súd doručil žalobcovi vyjadrenie žalovaného 2/ zo dňa 18.06.2019 a uznesením v súlade s § 167 ods. 3 CSP umožnil žalobcovi, aby sa k doručenému vyjadreniu žalovaného 2/ vyjadril.

6. Žalobca vo vyjadrení (replike) zo dňa 15.07.2019 poprel tvrdenia žalovaného 2/ uvedené v jeho vyjadrení zo dňa 18.06.2019 a uviedol, že finančné prostriedky na pohreb zosnulého Z. vo výške 1.000,-Eur poskytla žalovanému 2/ výlučne rodina žalobcu. Žalobca ďalej uviedol, že skutočnosť, že bol prítomný pri ukladaní urny do hrobového miesta nepreukazuje, že s umiestnením urny súhlasil, pričom už v čase pohrebu namietal, že na pomníku je napísané „rodina Z.“, hoci zosnulý Z. nemal priezvisko Z. a so žalovaným 2/, ako aj jeho rodinou, nemal vytvorený žiadny citový vzťah. S uložením ostatkov do rodinného hrobu Z. žalobca od samého začiatku nesúhlasil, avšak žalovaní mu ostatky syna odmietli vydať a vyhrážali sa mu, že v prípade podniknutia krokov k uskutočneniu premiestnenia urny mu zakážu návštevu miesta posledného odpočinku syna a vyhodia ho z t.č. spoločne zdieľanej domácnosti so žalovaným 1/. Žalobca označil za nepravdivé tvrdenia žalovaných, že by bol konfliktnou osobou a uviedol, že mu žalovaní robia schválnosti, a to tým spôsobom, že umelé či živé kvety a sviečky, ktoré prináša na hrobové miesto, bezdôvodne odstraňujú, a tým znemožňujú uctenie pamiatky neboného syna.

7. Súd doručil žalovaným vyjadrenie žalobcu zo dňa 15.07.2019 a uznesením v súlade s § 167 ods. 4 CSP umožnil žalovaným, aby sa k doručenému vyjadreniu žalobcu vyjadrili.

8. Žalovaný 1/ sa k doručenej replike žalobcu osobitne písomne nevyjadril.

9. Žalovaný 2/ vo vyjadrení zo dňa 23.09.2019 (duplika) zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach. Ďalej uviedol, že ak si žalobca chce uctiť pamiatku svojho syna, môže tak urobiť kedykoľvek, pretože hrobové miesto nie je strážené. Tvrdenie žalobcu, že odstraňovaním sviečok a kvetov dehonestujú žalovaní vlastné hrobové miesto označil za neveriteľnú myšlienku a klamstvo.

10. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 22.11.2019, na ktorom podanú žalobu prejednal za účasti strán sporu.

11. Podľa § 215 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

12. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby, predloženými listinnými dôkazmi, vyjadreniami strán sporu, vypočutím žalobcu a zistil tento skutkový a právny stav.

14. Z rodného listu Z. U. súd zistil, že Z. U. F. O. Y. XX.XX.XXXX X. B.. U. Z. U.E. je žalobca, otcom žalovaný 1/.

15. Z úmrtného listu Z. U. súd zistil, že Z. U., O.. XX.XX.XXXX X. B., K. Y. XX.XX.XXXX X. Ž. O. B..

16. Z predloženej objednávky/faktúry za pohrebné služby zo dňa 12.01.2010 súd zistil, že objednávateľom pohrebných služieb bol žalobca.

17. Zo zhodných výpovedí strán sporu súd zistil, že ostatky zosnulého syna žalobcu Z. U. boli pochované v hrobovom mieste č. H. X/XX na pohrebisku v Ž. O. B., ktorého nájomcom je žalovaný 2/.

18. Zo žiadosti o povolenie exhumácie zo dňa 05.10.2018 súd zistil, že žalobca požiadal prevádzkovateľa pohrebiska o exhumáciu a presun ostatkov zosnulého Z. U. do hrobového miesta č. H. X/XXX na pohrebisku X. Ž. O. B..

19. Zo žiadosti o povolenie exhumácie zo dňa 05.10.2018 súd zistil, že žalobca požiadal žalovaného 1/ o vyslovenie súhlasu s exhumáciou a presunom ostatkov zosnulého Z. U. do hrobového miesta č. UH X/XXX na pohrebisku v Ž. O. B.. Z pripojenej doručky súd zistil, že žalovaný 1/ žiadosť žalobcu prevzal dňa 09.10.2018.

20. Z odpovede žalovaného 1/ zo dňa 13.10.2018 súd zistil, že žalovaný 1/ so žiadosťou žalobcu o exhumáciu a presunu ostatkov zosnulého Z. U. do hrobového miesta č. H. X/XXX na pohrebisku v Ž. O. B. O..

21. Zo súhlasu na exhumáciu zo dňa 16.10.2018 súd zistil, že spoločnosť GRREI, s.r.o. ako prevádzkovateľ pohrebiska v Ž. O. B. so žiadosťou žalobcu o exhumáciu ostatkov zosnulého Z. U., ktorý je pochovaný v hrobovom mieste č. H. X/XX na pohrebisku X. Ž. O. B., súhlasila.

22. Z predloženej Nájomnej zmluvy č.XXXXX/XXXX zo dňa 19.09.2018, uzavretej medzi spoločnosťou GRREI, s.r.o. ako prenajímateľom a prevádzkovateľom pohrebisk v Ž.C. O. B. a žalobcom ako nájomcom, súd zistil, že žalobca je nájomcom hrobového miesta č.UH X/XXX na cintoríne X. Ž. O. B., v ktorom sú uložené ostatky R. M.. Z predloženého potvrdenia o úhrade nájomného súd zistil, že žalobca uhradil nájomné za hrobové miesto Č.. H. do 18.09.2028.

23. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 2 zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve, na účely tohto zákona

- a) ľudské pozostatky sú mŕtve ľudské telo,
- b) ľudské ostatky sú ľudské pozostatky po pochovaní,
- d) zaobchádzanie s ľudskými pozostatkami je manipulácia, preprava, prenos, úprava od momentu smrti po pochovanie,
- e) zaobchádzanie s ľudskými ostatkami je exhumácia, manipulácia, preprava a opätovné pochovanie,
- o) pochovanie je ukladanie ľudských pozostatkov alebo ľudských ostatkov do hrobu alebo hrobky na verejnom pohrebisku (ďalej len „pohrebisko“), uloženie spopolnených ľudských pozostatkov alebo ľudských ostatkov rozptýlom na rozptylovej lúke alebo vsypom popola na vsypovej lúke, alebo uloženie urny s popolom na pohrebisku; popol sa môže uložiť aj na inom mieste.
- t) obstarávateľ pohrebu je osoba, ktorá sa preukáže listom o prehliadke mŕtveho a štatistickým hlásením o úmrtí alebo pasom pre mŕtvolu a obstará pohreb,
- u) pohrebisko je cintorín, kolumbárium, urnový háj, rozptylová lúka a vsypová lúka,
- y) urnové miesto je miesto na pohrebisku na uloženie urny s popolom do zeme,
- aa) hrobové miesto je miesto na pohrebisku, ktoré je určené na vybudovanie hrobu, hrobky alebo miesto na uloženie urny,
- af) exhumácia je vyňatie ľudských ostatkov z miesta, kde boli pochované.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve, ľudské pozostatky musia byť pochované na pohrebisku alebo spopolnené. S ľudskými pozostatkami a s ľudskými ostatkami sa musí zaobchádzať dôstojne a tak, aby nedošlo k ohrozeniu verejného zdravia alebo verejného poriadku.

Podľa § 17 ods. 1, 3 písm. b/, ods. 4 písm. c/ zákona č. 131/2010 Z. z. o pohrebníctve, obec môže prevádzkovať pohrebisko sama alebo prostredníctvom právnickej osoby na tento účel zriadenej alebo prenechať jeho prevádzkovanie inému prevádzkovateľovi pohrebiska. Prevádzkovanie pohrebiska zahŕňa vykonávanie exhumácie. Fyzická osoba - podnikateľ a právnická osoba, ktorá prevádzkuje pohrebisko (ďalej len "prevádzkovateľ pohrebiska"), je povinná vykonávať exhumáciu ľudských ostatkov podľa § 19.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve, prevádzkový poriadok pohrebiska schvaľuje obec všeobecne záväzným nariadením.

Podľa § 19 ods. 7 zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve, ľudské ostatky je možné exhumovať na

- a) príkaz sudcu alebo prokurátora, alebo
- b) žiadosť obstarávateľa pohrebu alebo blízkej osoby, ak obstarávateľ pohrebu už nežije, alebo na žiadosť obce, ak bola obstarávateľom pohrebu.

Podľa § 19 ods. 8 zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve, žiadosť o exhumáciu podľa odseku 7 žiadateľ podáva prevádzkovateľovi pohrebiska, na ktorom sú ľudské ostatky uložené, a musí obsahovať

- a) vyjadrenie regionálneho úradu verejného zdravotníctva, ak ide o ľudské ostatky pred uplynutím tlecej doby,
- b) list o prehliadke mŕtveho a štatistické hlásenie o úmrtí,
- c) nájomnú zmluvu vydanú prevádzkovateľom pohrebiska, ak budú ľudské ostatky uložené na inom pohrebisku,
- d) identifikačné údaje prevádzkovateľa pohrebnej služby, ktorý ľudské ostatky prevezie.

Podľa § 19 ods. 9 zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve, ak prevádzkovateľ pohrebiska žiadosti podľa odseku 8 nevyhoví, rozhodne o nej súd.

24. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť strpieť odobratie urny s ostatkami Z. U., O.. XX.XX.XXXX X. B., K.B. XX.XX.XXXX X. Ž. O. B. K. B. U. Č.. H. X/XX na pohrebisku v Ž. O. B. a ich uloženia do hrobového miesta č. H. X/XXX O. P. X. Ž. O. B.. Podľa § 2 písm. af) zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve, exhumáciou sa na účely zákona rozumie vyňatie ľudských ostatkov z miesta, kde boli pochované. Predmetom konania teda bolo povolenie exhumácie ostatkov zomrelého Z. U.E. K. B. U. Č.. H. X/XX a ich premiestnenie do hrobového miesta Č..H. X/XXX O. P. X. Ž. O. B.. Zákonné podmienky pre exhumáciu ostatkov upravuje zákon č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve v § 19 v odsekoch 7 až 11. Podľa § 19 ods. 8 zákona č. 131/2010 o pohrebníctve žiadosť o exhumáciu sa podáva prevádzkovateľovi pohrebiska. Podľa odseku 9, ak prevádzkovateľ žiadosti nevyhoví, rozhodne o nej súd.

25. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že dňa XX.XX.XXXX K.G. U. F. Ž. Z. U., ktorého ostatky boli pochované v urnovom hrobe č. UH X/XX na pohrebisku v Ž. O. B.. Medzi stranami nebolo sporné, že prevádzkovateľ pohrebiska žiadosti o exhumáciu vyhovel. Zároveň nebolo sporné, že žalovaní s exhumáciou nesúhlasili.

26. Súd sa predtým, ako by sa začal zaoberať vecou samou a dôvodmi požadovanej exhumácie, zaoberal skúmaním právomoci súdu na konanie a skúmaním aktívnej a pasívnej legitímácie strán sporu.

27. Právomoc súdu v sporovom konaní je upravená v § 3 a 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok tak, že súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon.

28. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, kde jedna strana civilného sporového konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a subjekt na opačnej procesnej strane (žalovaný) je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencie tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010). Pre posúdenie vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti byť účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, ale či účastníkom objektívne je alebo nie je. Z hľadiska ustálenej judikatúry vecnú legitímáciu zásadne má ten subjekt, ktorý je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie

žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 6Cdo/214/2011 zo dňa 18.01.2012).

29. Podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia § 19 ods. 7 písm. b) ľudské ostatky je možné exhumovať na žiadosť obstarávateľa pohrebu, podanú žiadateľom prevádzkovateľovi pohrebiska, na ktorom sú ľudské ostatky uložené (§ 19 ods. 8). Pokiaľ podľa § 19 ods. 9 zákona č.131/2010 o pohrebníctve prevádzkovateľ pohrebiska žiadosti podľa odseku 8 nevyhoví, rozhodne o nej (teda o žiadosti) súd. Z obsahu tohto zákonného ustanovenia teda vyplýva, že právo obrátiť sa na súd, ktorý má právomoc vo veci rozhodnúť, má len žiadateľ, ktorého žiadosti prevádzkovateľ pohrebiska nevyhoví. Pokiaľ však prevádzkovateľ žiadosti vyhoví, žiadateľ a contrario nie je oprávnený obrátiť sa na súd, nakoľko v takom prípade predmet sporu neexistuje. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobca sa so žiadosťou o povolenie exhumácie zo dňa 05.10.2018 obrátil na prevádzkovateľa pohrebiska v Ž.C. O. B., ktorý jeho žiadosti vyhovel a udelil súhlas na exhumáciu ostatkov zosnulého Z. U.. To ale potom znamená, že pokiaľ prevádzkovateľ pohrebiska žiadosti žalobcu vyhovel, právo obrátiť sa na súd žalobcovi z hmotného práva nevyplýva.

30. K pasívnej vecnej legitímácii žalovaných súd uvádza, že zo žiadneho ustanovenia zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve nevyplýva žiadna povinnosť žalovaných vo vzťahu k vydaniu povolenia na exhumáciu ľudských ostatkov, pretože o žiadosti o povolenie exhumácie ľudských ostatkov nerozhodujú žalovaní, či už ako súčasný nájomca hrobového miesta alebo rodič zomrelého, ale prevádzkovateľ pohrebiska, a to po posúdení žiadosti žiadateľa. Z ustanovenia § 19 ods.9 zákona č.131/2010 Z.z. o pohrebníctve vyplýva, že prevádzkovateľ pohrebiska sa doručenu žiadosťou o exhumáciu ľudských ostatkov musí zaoberať a túto v zmysle § 19 ods. 8 zákona č.131/2010 Z.z. o pohrebníctve z hľadiska jej náležitostí posúdiť a o žiadosti rozhodnúť. Napokon ani prevádzkový poriadok pohrebiska, ktorého obsah vymedzuje ustanovenie § 18 zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve, nepredpokladá v tomto smere ukladanie povinností nájomcovi hrobu, prípadne niekomu inému ako žiadateľovi. Súd z uvedených dôvodov dospel k záveru, že žalobkyňou označení žalovaní v konaní o povolenie exhumácie ostatkov zomrelého Z. U. nie sú pasívne vecne legitímovaní. V súvislosti s týmto záverom súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/135/2014 zo dňa 30.10.2014 v skutkovo obdobnej veci, s ktorým sa súd v plnom rozsahu stotožňuje. Pasívna vecná legitímácia žalovaných teda v zmysle vyššie uvedeného nie je daná, čo bolo primárnym dôvodom, pre ktorý súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, a to bez toho, aby sa zaoberal dôvodmi exhumácie uplatnenými v žalobe.

31. Súd nevykonal právnu zástupkyňou žalobcu navrhnutý dôkaz výsluchom matky žalobcu, keďže mal za to, že vykonanie tohto dôkazu nemôže zvrátiť záver súdu o tom, že žalovaní nie sú pasívne vecne legitímovaní, vzhľadom na čo preukazovanie tvrdenia žalobcu, že mu žalovaní znemožňujú uctiť si pamiatku zosnulého syna Z., je pre záver súdu bez právneho významu.

32. Na záver súd uvádza, že zákonné podmienky pre vykonanie exhumácie stanovuje zákon č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve v § 19, odsekoch 7 až 11, pričom súhlas či nesúhlas žalovaných je pre rozhodnutie o povolení exhumácie bez právneho významu, nakoľko súhlas vlastníka hrobového miesta, v ktorom sú ľudské ostatky pochované, sa k žiadosti o exhumáciu v zmysle § 19 ods. 8 zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve nedokladá.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže súd žalobu zamietol, úspešní v konaní boli v celom rozsahu žalovaní, ktorým by patril nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že žalovaní 1/ a 2/ na pojednávaní výslovne uviedli, že si náhradu trov konania neuplatňujú, súd z dôvodu hospodárnosti konania rozhodol nielen o nároku, ale aj o jeho výške a náhradu trov konania žalovaným nepriznal (II. výrok).

36. Nakoľko súd žalovaným náhradu trov konania nepriznal, postup podľa § 262 ods. 2 CSP sa neuplatní a súd nebude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodovať o výške trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).